

centros escolares para llevar a cabo sus manipulaciones; y si los responsables son los centros escolares, pues tendrá que reconocer que usted no está cumpliendo con su obligación de control y vigilancia. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar donant resposta a la pregunta, té la paraula l'honorable conseller d'educació.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Vosté veig que allò de la memòria històrica s'ho aplica també a vosté mateixa, oblidar-se els debats que tenim prèviament ací.

Ha fet referència a unes cançons d'un centre educatiu que, fins i tot, un centre concertat catòlic va a eixir a defensar, ¿eh?

Ha fet referència vosté a unes activitats que vostés van vore banderes –normal, és l'única cosa que veuen, banderes– en un centre educatiu i resulta que eren els colors dels xiquets d'infantil per grups bombolla.

És vosté capaç de vindre ací a intentar donar lliçons després d'haver fet eixe ridícul en anteriors ocasions. Però, no passa res, vosté torna ací a parlar sobre qüestions que volen vostés posar davant del seu full de ruta i que per a nosaltres és evident que no van a entrar.

Mire, li he definit què són les activitats i quin tipus d'activitats n'hi ha, estan regulades en tota la normativa estatal, valenciana, dels mateixos centres educatius també. I sap per què té esta normativa? Perquè són fruit d'una societat europea, democràtica, diversa, que promou la diversitat en els centres educatius, que vol que els xiquets i les xiquetes cresquen en llibertat, i que li donen resposta a la seua pregunta.

Vosté diu: «actividades extracurriculares», i el que acaba dient ací en traducció a *lo humano*, al que la gent poguera entendre, és: ¿por qué no hacemos como Hungría? ¿Por qué no vemos que se hable de homosexualidad, de diversidad, de igualdad de género? Això és el que està proposant. Doncs jo li donaré la resposta: primera, perquè no som feixistes; segona, perquè no som homòfobs; i, tercera, perquè en un país democràtic, que s'ha dotat de normatives democràtiques a favor dels drets humans, no anem a permetre ni discursos d'odi contínuus com els seus, ni que es continue perseguint als xiquets i les xiquetes per la seua identitat de gènere, per la seua relació afectivosexual, o per ser simplement diferents.

Per això, en els centres educatius n'hi haurà sempre un tractament a la diversitat i a tot tipus de pensament en llibertat perquè realment els centres educatius estiguen protegits de l'odi que, entre altres, vostés promouen. Per això, per això anem a seguir endavant.

Perquè, miren, sap què passa? Que mentre vosté ací només em presenten coses sobre odi, sobre banderes, sobre l'últim contra el penúltim, sobre continuar intentant posar el país en el mapa dels estats que van en contra de la diversitat i de la llibertat, i la crítica de cadascuna de les persones, nosaltres seguim teixint, seguim cosint. Perquè mentre vostés parlen de banderes; nosaltres, 60.000 xiquets amb menjador gratuït. Mentre vostés venen discursos d'odi de l'últim contra el penúltim; nosaltres, 16.000 xiquets i xiquetes amb dos anys gratuïts, amb el 0-3 i els dos anys gratuïts. Mentre vostés continuen perseguint allò divers, continuarem donant classes, fent que els xiquets i les xiquetes se senten normals, siguen com siguen, visquen com visquen, tinguen el color de pell que tinguen i, sobretot, estimen a qui estimen. Perquè açò, senyora, s'ha de garantir, i no només s'ha de garantir, sinó que s'ha de lluitar perquè este estat siga sent democràtic, lliure i no entre l'estat com Hongria, que és el que vosté voldrien.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, honorable conseller.

Continuem amb la pregunta 851, formulada per la diputada no adscrita, Sunsi Sanchis, al Consell, sobre la situació laboral dels integrants del Cor de La Generalitat.

Serà substanciada pel conseller d'Educació, Cultura i Esport.

La senyora Sanchis Morera:

Gràcies, presidenta.

La senyora vicepresident primera:

Quan vullga, senyoria.

La senyora Sanchis Morera:

Gràcies.

Señor Marzá, ¿conoce usted los gravísimos problemas por los que está pasando el Cor de La Generalitat? Como parece que no, me permito recordárselo.

El Cor de la Generalitat data de 1987 y, desde entonces, no han parado de cosechar éxitos. Olimpiadas del 92; Grammy al mejor álbum de música clásica del 2014; las representaciones en los principales teatros y auditorios del mundo bajo la batuta de directores como Zubin Mehta, solo hacen que confirmar excelencia y reconocimiento del Cor de La Generalitat a nivel internacional.

En el año 2008, durante una representación del *Réquiem* de Verdi, el director Lorin Maazel, como especial reconocimiento y deferencia, en un momento dado bajó la batuta,

crúz las manos y dejo a su aire al coro como declaración expresa a su excelencia, honor que muy rara vez se concede en una actuación. Proteja al talento.

Pero para asombro de todos, todos, absolutamente todos los integrantes del *cor* son interinos, con una situación laboral precaria. La singularidad del trabajo hace que sea necesario un trabajo en equipo. El coro no es una suma de voces, es una interacción de cantantes. Cada una de estas voces le pide que proteja su puesto de trabajo, que desde su *conselleria* proteja, valore y respete el trabajo en equipo, la experiencia y profesionalidad, fruto de muchos años de trabajo.

Se puede entender que usted no esté particularmente interesado en el *cor*, porque sus preocupaciones son otras, como la imposición del valenciano y sus ataques a la educación concertada; pero, no se ve por parte alguna su interés en la resolución de un problema endémico que afecta a más de medio centenar de trabajadores. Desde aquí, le pido, señor Marzá, que planifique, planificar supone hacer un plan de jubilaciones. (*Soroll de papers*)

Es verdad que han mantenido algunas entrevistas y prometido soluciones que hasta ahora no han llegado. Es cierto que la semana pasada el Cor de la Generalitat desconvocó la huelga, pero no porque haya una solución, sino como medida de buena voluntad.

A lo único a lo que se han comprometido ustedes es a no publicar la convocatoria de plaza de la OPE 2019 hasta finales del 2022, pero la incertidumbre de los miembros del coro continúa. ¿Cree usted que es lógico y justo someter a estos cantantes a unas nuevas pruebas, después de décadas de haber superado exigentes audiciones? Por cierto, hay cantantes que llevan treinta años de interinos. Proteja el talento.

El 30 de enero de este mismo año, el Consell Valencià de Cultura advertía que las oposiciones podían acabar con el *cor*, recomendaba a la *conselleria* que se consolidase a los miembros del coro profesionalmente, sin perjudicar su unidad y su excelencia.

El informe del Consell Valencià Cultura señalaba que, siempre dentro de la excepcionalidad que contempla la ley, sería conveniente habilitar los procedimientos que garanticen la pervivencia de un proyecto único que ha logrado la excelencia. ¿De verdad cree que no existe manera alguna de dar solución a este problema?

Desde aquí, le pido que habilite los procedimientos necesarios que garanticen la pervivencia del Cor de la Generalitat Valenciana, del cual todos los valencianos nos sentimos orgullosos.

Para finalizar, quiero agradecer a Ciudadanos que, ante la falta de iniciativas tras venderse al PSOE, copie mis iniciativas justo cuando las voy a traer a pleno. Todo lo que beneficia a los valencianos, ¡chapó!, aunque sea copiando.

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula l'honorable conseller d'educació per donar resposta a la pregunta.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, presidenta.

Gràcies, diputats i diputades que continuen també en la sessió. Mire, no només que continuen en la sessió, sinó que estan atents i que saben de què s'ha parlat fa una hora. No és el cas de la diputada que ha pujat a aquest escó a parlar, a la trona, perquè, com s'ha vist clarament, vosté ha llegit un document que podria haver llegit fa temps sense haver tingut en compte que ja he contestat eixa pregunta fa ben poquet i he fet referència, i encara diu: «No sé si usted lo sabrá, parece que no lo sepa.» ¡Home!, per favor, acaba de contestar una pregunta, igual alguna cosa sí que sabem.

Per tant, li demanaria que, a més a més d'abandonar el seu grup, doncs que no abandone l'atenció en les Corts perquè estaria bé que poguérem (*aplaudiments*), que poguérem treballar en condicions.

Dit això, efectivament, el Cor de la Generalitat no només és per a nosaltres un cor que ha de tindre i ha de tindre el seu reconeixement artístic més gran del que li puguem donar la Generalitat, i així ho hem fet i ho hem manifestat en cada moment. No només pensem que té una grandíssima excel·lència artística, sinó que hem estat damunt cada dia de la seua singularitat i de la seua situació. De fet, la situació que ens porta a parlar avui, ací, de la seua situació laboral, arranca ni més ni menys que en el 2005, una situació en la que, quan s'inaugura les Arts, els cantants que estaven a temps parcial, des d'aleshores el cor va ser a temps complet, amb jornada completa, amb total interinitat.

De fet, no només empatitzem amb ells i elles, sinó que ens hem reunit en nombroses ocasions. Vosté ja ha manifestat el seu desconeixement absolut de la situació, però des de l'any 2018, ni més ni menys, s'han mantingut converses continues des de l'Institut Valencià de Cultura amb els representants del cor; també ho hem fet amb els representants sindicals que n'hi ha més enllà del mateix Cor; hem parlat amb la gent que representa als sindicats en la mesa sectorial, la mesa de funció pública; em vaig reunir jo mateix amb els representants del cor en l'any 2019; la secretària autonòmica s'ha reunit en moltes ocasions; també ho fa de forma continuada el director general. I fruit d'eixe flux d'informació i de treball conjunt, perquè compartim els objectius, que és que el cor continue tenint la seua singularitat artística i mantinga la seua qualitat musical, i per tant que siga un instrument potent al servei del conjunt de la ciutadania i de la cultura al nostre país, doncs hem anat avançant. Fruit d'això, ni més ni menys, que hem arribat a acords dins de la legalitat que hi ha vigent. I eixa és la gran dificultat.

Mire, qui voldria més que jo que el Cor de la Generalitat tinguera l'estabilitat que es mereix? Ningú. Què és el que podem fer amb la legalitat vigent? Doncs és que treballem amb el sector públic i amb la conselleria d'hisenda i de funció pública per tal de garantir els mecanismes per aconseguir l'objectiu que compartim dins de la legalitat i la normativa que hi

ha. No em pot demanar vosté a mi que incomplisca una llei. No em pot demanar vosté a mi que incomplisca la normativa que està per damunt dels desitjos que tenim nosaltres.

Per tant, què hem de fer? Aplicar la màxima singularitat cultural possible a la situació del cor per adaptar-la a l'objectiu que volem d'acord amb la legalitat vigent. I eixe és el camí. I això és el que estem fent al màxim possible, compartim plenament l'objectiu que ells mateixos manifesten, però s'ha de fer les coses d'acord amb la normativa vigent. I per això treballem col·lectivament amb la gent de funció pública, de sectors públics, per a poder arribar a acords. Fruit d'això, com vosté sap, s'ha arribat a un acord i el mateix cor ha desconvocat la vaga, perquè veuen i perquè volem que vegem que ho tinguen claríssim, ho hem dit en moltes ocasions, i ho dic ací una altra vegada, que l'objectiu és compartit. El que cal trobar és quin és el camí des de la normativa vigent, ja m'agradaria que fora una altra, però no ho és. Per tant, hem de complir la llei i hem de treballar perquè tinga eixa singularitat i que els valencians i les valencianes puguem gaudir del Cor de la Generalitat durant molts més anys.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 532, formulada pel diputat Juan Carlos Caballero, al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, sobre la valoració de les polítiques de formació als desocupats.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Caballero Montañés:

Gracias, presidenta.

Señor Climent, gracias a un gobierno de izquierdas España vuelve a liderar la tasa de paro juvenil en toda la Unión Europea. Su gobierno ha sido incapaz de generar oportunidades laborales para los jóvenes y sus políticas solo les han condenado a la subvención.

Su gran plan de empleo consiste en convertir a todos los jóvenes en vigilantes de la playa durante los meses de verano. A esto la izquierda le llama a combatir la precariedad laboral y fomentar la estabilidad en el empleo.

En este contexto, en el que los jóvenes ya no confían en ustedes, no esperan nada de ustedes, la formación es la mejor y la única herramienta que tienen para poder crecer, para poder competir en un mundo cada vez más globalizado y para poder optar a las mejores oportunidades de empleo. Y dentro de la formación, la Formación profesional para el empleo es la clave para lograr esa estrecha vinculación y simbiosis entre la formación, la empresa privada y lo que demandan las necesidades del mercado laboral.

Señor Climent, una buena formación profesional para el empleo es una mayor y más rápida inserción laboral de los jóvenes. Una

mala formación profesional para el empleo es condenarlos a ser vigilantes de la playa o ser becarios en la administración.

En la Comunidad Valenciana contamos con una red de 120 centros de Formación profesional para el empleo, que tiene una amplia trayectoria en formar a los desempleados y retornarlos al mercado laboral. Un gobierno responsable lo que haría es reforzar esos lazos de colaboración público-privada con esos centros y aprovechar toda su experiencia y su conexión con la empresa. Un gobierno serio, *conseller*, no se dejaría llevar por los prejuicios ideológicos en la lucha contra el desempleo, sino que utilizaría todas las herramientas que tiene a su alcance para combatirlo.

Es por ello que le pregunto, le formulo las siguientes preguntas, muy concretas, porque tiene al sector muy preocupado, y espero que me responda con concreción, señor Climent, no como acostumbra a hacer.

Hace año y medio el Gobierno de España aprobó el Real decreto 2/2020, por el que transfirió la competencia en materia de Formación profesional para el empleo del Ministerio Trabajo al Ministerio de Educación. Y recientemente se ha publicado el anteproyecto de Ley de formación profesional. Con estos cambios se relega la Formación profesional para el empleo a un segundo plano, reduciéndola a ser el hermano pequeño y pobre de la formación.

Señor *conseller*, ¿cómo se va articular esta formación profesional a partir de ahora en la *comunitat*? Ha pasado ya casi año y medio y seguimos sin saber nada. El señor Nomdedéu me respondió que había creado una comisión mixta, es decir, algo que no resuelve el problema. ¿De quién van a depender los certificados de profesionalidad a partir de ahora? ¿Quién va a gestionar esos fondos? ¿Quién va a ser el responsable de acreditar aulas y cursos? ¿Y qué le parece a su *conselleria* éste nuevo anteproyecto de Ley de formación profesional?

Señor *conseller*, los fondos europeos son una oportunidad de oro para incrementar y poner en marcha nuevos programas de formación profesional para el empleo de la mano de las empresas; sí, de la mano de las empresas. Una empresa sabe mejor que usted qué puestos de trabajo está demandando el mercado laboral, sabe y conoce mejor cuáles son las cualificaciones que están requiriendo y qué competencias son las más buscadas. Son las empresas las que mejor pueden diseñar esos programas que generan valor añadido y catapultan a los desempleados al mercado laboral.

Señor *conseller*, los centros de Formación profesional para el empleo, de la mano de las empresas privadas, no son el enemigo ni son el problema, son la solución y son el mejor aliado que tiene la administración.

Por ello, le ruego me responda y clarifique todas las dudas que tiene el sector.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.